

Carlina
acaulis, L.

ONGESTENGDE
EVERWORTEL.

De XIXde C L A S S E.

Zie LINNÆUS Nat. Hist.
door HOUTTUYN, IIde
Deel Xde St., bl. 509.C A R L I N A
A C A U L I S.

C L A S S I S XVIIIa.

Conf. LINNÆI Sjst. Nat. Ed.
GMELINI, Tom. IIde Part.
IIde. pag. 1191.

EVERWORTEL met de Steng eenbloemig, korter dan de Bloem.

- a. De algemeene Kelk, waar van de binnenste glanzige Schubben hier den Straal uitmaaken en de samengestelde Bloem omringen.
- b. Een tweeflagtig Blommetje met den Zaakrans.
- c. Hetzelve geopend.
- d. De vijf Janenhangende, den Stijl omvangende Meeldraadjes.
- e. Het Vruchtbeginzel met den Draadachtigen Stijl en onverdeelden Stempel.
- f. Het Zaad met de uitgebreide Pluiskroon.

CARLINA Caule unifloro, Flore brevior.

- a. Calix communis, cujus Squamæ interiores nitidæ Radium hic componunt & Corollam compositam cingunt.
- b. Corollula hermaphrodita cum Pappo.
- c. Eadem aperta.
- d. Filamenta quinque coalita, Stijlum cingentia.
- e. Germen cum Stijlo Filiformi & Stigmate integro.
- f. Semen cum Coronâ Pappi extensâ.

BLOEITIJD. Op drooge dorre Heij-Velden der Gebergten in Italie en Duitschland groeit dit Kruid, dat bijna geen Steel heeft, overblijvende en bloeiende in Augustus.

TEMP. FLOR. Crescit in Ericetis aridis Montium Italiæ & Germaniæ hæc Planta, quæ fere acaulis est, perennans & florens in Mense Augusto.

GEbruik. De Wortel komt, onder den naam van *Radix Carlinae*, in de oude Theriaak en andere Winkelbereidingen. Dezelve is scherp, bitter en Kruidrig, bevattende veel Olie. Hierom wordt'er eene sterk Zweetdrijvende, Hartsterkende en Tegengiftige kracht aan toegeschreeven. In sommige Landen wordt de Stoel, even als die der Artisjokken, van 't Landvolk tot spijsze gebruikt.

GE-